

SANTA AFRA, UNA MÀRTIR SINGULAR
PER ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Les actes de la Passió

La persecució cristiana a Augsburg (Alemanya), ciutat on vivia santa Afra, es va produir l'any 304. Segons aquestes actes els soldats de l'emperador Dioclecià perseguien per aquell temps els fidels cristians i els obligaven a rendir culte i oferir encens als déus pagans que es veneraven al temple. Aquells que s'hi negaven “els turmentaven

de mil maneres per arrancar de la seva boca alguna paraula blasfema contra Jesucrist i la seva sang servia per barrejar-se amb la de brau que els fidels dels déus pagans oferien als seus ídols”. Santa Afra fou retinguda pels soldats romans, presentada davant del prefecte, de nom Gaius, i condemnada per no voler renegar de la seva fe.

- Com t'atreveixes a considerar-te cristiana si ets una meuca?
- Confesso que no sóc digna, ni mereixo ser estimada per Déu; però també sé que aquest mateix Déu és misericordiós i amorós.

En les actes, Gaius i Afra mantenen una llarga dialèctica. És convidada a oferir encens als déus pagans –que segons el prefecte són més indulgents- i a tornar a fer de cortesana, però Afra ho rebutja i prefereix viure el martiri abans de renegar de la seva fe.

- Pobra de mi. Prou en tinc dels meus antics pecats perquè n'hi afegeixi de nous. Jesucrist és el meu Déu, sempre el tinc present, jo li confesso els meus pecats amb tota l'angoixa del meu cor: sóc indigna, és veritat, d'oferir-li un sacrifici; però desitjo oferir-me per la glòria del seu nom, perquè aquest cos, que tantes vegades he tacat amb les meves impureses, sigui purificat amb la seva pròpia sang.

(continuarà)

Diumenge, 2 d'octubre de 2022. Núm. 671

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY (C)

***“SOM SERVENTS SENSE CAP MÈRIT,
NO HEM FET ALTRA COSA QUE COMPLIR EL NOSTRE DEURE”***

Qui està disposat a donar la cara es defineix com una persona que viu amb autenticitat, mentre que el qui amaga el cap sota l'ala, més aviat és un hipòcrita. En aquest temps, en què són tan freqüents els recels, les confusions, i fins i tot les claudicacions, és bo de tornar a sentir les recomanacions que l'apòstol Pau adreça al seu deixeble Timoteu: “*L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny*”. I per poder viure d'aquesta manera, d'on treu la força el deixeble del Crist? Com podem ser ben autèntics, ben coherents, cristians d'una peça? Ens ho respon el mateix Pau: “*Viu en la fe i en l'amor de Jesucrist*”. Ben cert, només la fe pot moure muntanyes! La fe dels justos és capaç –ho afirma l'evangeli– de moure muntanyes. La fe dóna a l'home just la serenitat, el seny, la paciència, la seguretat i la força enmig de la feblesa.

Qui té una fe ben arrelada es mostra ferm i ferreny, perquè té la certesa que Déu no falla mai. La fe ens fonamenta en Déu mateix, la Roca que ens salva. Les persones de fe tenen una valentia que els fa desafiar fins i tot la mort. La fe ens fa descobrir, enmig de les negres nuvolades de la història d'aquest món, una llum que porta més enllà. Mentre la nostra humanitat camina massa sovint darrera de falsos déus –ídols, com el consum, el poder, el diner, el plaer... – la persona que viu a la llum de la fe camina amb pas ferm i segur damunt la roca segura del Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.

Donar la cara per l'Evangeli i per les persones humanes, no és encarar-se violentament als altres, ni menys encara demanar el cap de l'enemic. La fe cristiana no és –no pot ser mai– una crida a la violència, ni un enfrontament fratricida. Això no lliga amb l'esperit de l'evangeli de Jesucrist. Donar la cara per Crist vol dir fer present el seu missatge d'amor. Amor, fins i tot als enemics.

Que n'és d'oportuna la petició dels apòstols a l'evangeli d'avui: “*Doneu-nos més fe*”. I amb la fe, la humilitat, per tal de dur a terme la missió que Déu ens ha encomanat, i així poder dir també “*Som servents sense cap mèrit, no hem fet altra cosa que complir el nostre deure*”. Sí, el just viu perquè ha cregut, i per això és fort i valent.

Demaneu, doncs, el do de la fe. Una fe ferma, capaç de moure les muntanyes dels egoïsmes i fer un camí planer per on pugui arribar per a tothom la salvació del nostre Deu. “*Senyor, doneu-nos més fe!*”■

* * * * *

Diumenge, 9 d'octubre de 2022

**FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL REMEI
i
XI ANIVERSARI DE LA BASÍLICA**

Diumenge vinent, dia 9 d'octubre, celebrem la festa de la Mare de Déu del REMEI. També s'escau l'onzè aniversari de la proclamació del Títol de BASÍLICA atorgat a la nostra Església Parroquial. Ho celebrarem solemnement a la Missa Major de les 12 del migdia.

**TOTS SOU CONVIDATS A PARTICIPAR-HI
I A DONAR-NE GRÀCIES A DÉU.**

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 1: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 2: 12,00: Pel poble
18,30: Intenció particular
Dilluns, 3: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 4: 18,30: Intenció Missioneres Cor de Maria
Dimecres, 5: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dijous, 6: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 7: 18,30: Intenció Missioneres Cor de Maria
Dissabte, 8: 18,30: Francisco Boix i Maria Vila
Diumenge, 9: 12,00: Francisco Cateura, Rosa Ribot
i Quimeta Cateura
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes

HA REBUT EL BAPTISME

Clodagh Meler Deacon

INSCRIPCIONS CATEQUESI DE PRIMERA COMUNIÓ

Cada dijous, de 12 a 13 o bé de 17 a 18 resta oberta al Despatx Parroquial la **Inscripció** per als nens i nenes que han de fer la Catequesi de preparació per a la Primera Comunió.